

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării
creatoare și bucuria cunoașterii.

A. Cisteian

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Erasmus days la GPN Vinerea/ Școala Gimnazială nr. 3 Cugir - Prof. Huștiuc Nicoletta	2
Mobilitate în Malta în cadrul proiectului Erasmus+ „predare și învățare în secolul XXI” – Prof. Mucsi-Amariței Andreea	4
Stilurile de învățare și climatul organizațional școlar – Prof. înv. primar Sav Paraschiva Mariana	5
Educația nonformală și educația outdoor (II) – Prof. Nandrea Maria	8
Particularitățile învățării la elevii cu CES – speciali... dar totuși egali – Prof. Brădiță Laura	12
Fizica învățată în online – Prof. Oros Ligia Elena	15
Schimbări la nivelul procesului de educație pentru formarea competențelor-cheie la disciplina fizică - Prof. Demeny Ida	16
Importanța promovării educației incluzive ca abordare modernă a educației – Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela	18
Proiect școlar – Ce pălărie aleg să port? – Prof. înv. primar Savu Marinela	20
Învățarea prin cooperare în grădinița step by step – Prof. înv. preșcolar Mureșan Doina Maria, Roff Nicoleta Maria	23
Magia Crăciunului – Prof. înv. primar Gligor Dana	26
Proiect activitate monodisciplinară (DOS) – Prof. înv. preșcolar Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina	28
Proiect de activitate integrată – Prof. înv. preșcolar Rus Nicoleta Livia, Brătean Adriana	33
Rolul activităților extrașcolare - Prof. Szilaghi Szekely Melinda	39

**ERASMUS DAYS LA G.P.N. VINEREA/ ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3
CUGIR**

Prof. Huștiuc Nicoletta, ambasador eTwinning România

Așa cum a fost stabilit, am sărbătorit anul acesta Erasmus Days cu foști parteneri din proiectul Erasmus+ Ka 2 Earthworm. Deoarece clasele I-IV și V-VIII au fost în regim online lor le-am transmis filmulețele realizate cu ajutorul mobilităților, deoarece anul acesta am organizat un remember.

<https://www.erasmusdays.eu/event/remember-the-time-meet-old-friend/>

Exact cum am stabilit, la ora respectivă, împreună cu colege din Lituania, Șelimbăr, jud. Sibiu, colege și copii din, Subcetate, jud. Harghita, am organizat o întâlnire pe zoom unde au fost prezentate pe scurt copiilor și colegelor rezultatele parteneriatului, care a constat și într-un minunat proiect eTwinning pentru care am fost premiata anul acesta. Un mare rezultat al proiectului, pe lângă cele scontate a fost faptul ca multe colege din Lituania și din România și-au creat conturi pe eTwinning și au început să îl utilizeze. Ba mai mult, colege din Lituania au propus un proiect, la care am fost doar parteneră, și, cu bucurie vă spun că doar eu am fost premiată, dar e un mare pas înainte.

Mulțumesc Erasmus pentru toate oportunitățile pe care mi le-a oferit și doresc pe aceasta cale să mulțumesc și întregii echipe din Romania pentru deschiderea care o au. Mulțumim Erasmus +, mulțumim Erasmus days.

Copiii, în total 150, participant la întâlnirea pe zoom au fost mai mult decât încântați, bucuroși, să participe la această întâlnire online, cu mare nerăbdare, la fel și cadrele didactice.

Vă las mai jos câteva din linkurile pe care le-am trimis colegelor și colegilor din școală, cu acordul direcției, pe grupul de yahoo al școlii noastre. Încă o dată, mii de mulțumiri Erasmus+. Impactul a fost deosebit, excepțional. Evenimentul a fost postat pe Erasmus+ și pe pagina mea personală de facebook Nicoletta Gabriela Huștiuc.

https://www.youtube.com/watch?v=9aJ_rf2j2lE&t=48s

<https://www.youtube.com/watch?v=NTxj24fwry4&t=23s>

<https://prezi.com/view/1zeZXNq8ZCUJL006GIR1/>

<https://www.youtube.com/watch?v=LssILH699LY>

<https://www.youtube.com/watch?v=3ZBZPG-HCrg>

Lăsăm imaginile să vorbească:

MOBILITATE ÎN MALTA ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS+ „PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE ÎN SECOLUL XXI”

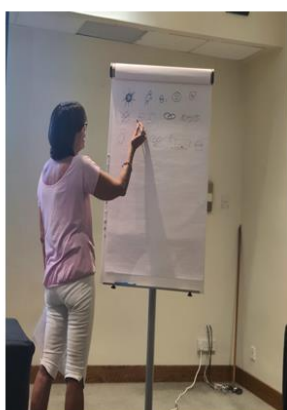
Prof. Mucsi-Amarîței Andreea, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Proiectele de mobilitate pentru profesorii din învățământul secundar, derulate în cadrul programului Erasmus+ oferă șanse de dezvoltare profesională complet diferite față de cursurile de formare profesională derulate pe plan național, oferind acces la informații care au fost deja experimentate la nivel european. Pe de altă parte, deși progresul tehnologic se face simțit și în acest domeniu prin posibilitatea participării la cursuri MOOC, există diferențe între acestea din urmă și cursurile de formare față în față.

Personal, am avut șansa să constat aceste diferențe prin implicarea directă în una dintre mobilitățile proiectului Erasmus+ „Predare și învățare în secolul XXI”, respectiv la un curs de formare a profesorilor de limba germană organizat în Malta. Cursul, „Fit in Deutsch”, a durat cinci zile, iar cei 14 cursanți au fost profesori de limba germană din Albania, Polonia, România, Ucraina și Ungaria. Cursul a fost promovat prin intermediul platformei School Education Gateway, unde am avut posibilitatea să găsim explicații despre modulele pe care la propunea. Deoarece acestea se

potriveau nevoilor de formare identificate la nivelul colegiului nostru, am contactat formatoarea, cu care s-a stabilit o foarte bună colaborare.

Materialele exploatate dezvoltau, pe de o parte, abilitățile lingvistice în limba germană, în special abilitățile de comunicare. Pe de altă parte, participanții și-au însușit sau aprofundat metode motivante din domeniul învățării cooperative și autodeterminate. Formele cooperative de învățare sunt metode care ajută profesorul într-o formă simplă, dar foarte eficientă, să promoveze intens cooperarea elevilor. Învățarea prin cooperare permite acestora să lucreze activ și productiv în sala de clasă. Elevii înșiși își asumă responsabilitatea pentru învățarea lor, ceea ce are un efect pozitiv asupra atitudinii lor față de școală și față de învățare în general. De asemenea, cursul a oferit profesorilor posibilitatea de a face față eterogenității claselor. Metodele de cooperare selectate au fost combinate cu activități din domeniul muzicii, povestirii, scrisului de poezie și reprezentării creative, prin activități precum „Basmе și povești în predarea limbii germane”, „Inițierea gândirii critice la elevi”, „Cântecul, poezia, desenul, mișcarea în predarea limbii germane”, „Personificarea Maltei”, etc.

În plus, după-amiezile am avut posibilitatea participării la programul de vizitare a obiectivelor culturale, iar serile au oferit oportunitatea unui schimb relaxat între participanți prin participarea la cine tradiționale.

În acest context efervescent, deși cele cinci zile au trecut pe nesimțite, ele au lăsat, în conștiința profesională a participanților, dorința ca achizițiile să fie împărtășite, după revenirea în țară, colegilor și elevilor.

„Prezentul material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autoarei, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit”.

STILURILE MANAGERIALE ȘI CLIMATUL ORGANIZAȚIONAL ȘCOLAR

Prof. înv. primar Sav Paraschiva-Mariana, Școala Gimnazială „Simion Pantea” Sălciua

Cuvinte cheie: management școlar, manager școlar, stiluri manageriale, climat organizațional, stil autoritar, stil democratic, stil laissez-faire, climat autocratic-exploatator, climat autocratic-binevoitor, climat democratic-consultativ, climat democratic-participativ

Componenta managerială a unui sistem educațional îl supune pe acesta la o categorizare

ierarhică, în sensul că „toate funcțiile manageriale sunt distribuite ierarhic, pe trei niveluri, de sus în jos: managementul superior, unde sunt concentrate principalele funcții ale conducerii, deciziei și controlului (Ministerul Educației); managementul mediu-intermediar, investit mai ales cu funcții administrative (inspectoratele școlare) și managementul tehnic sau executiv (la nivelul unităților școlare)” (Chiș, 2000).

Organizațiile școlare sunt parte integrantă a sistemului educațional, reprezentând „unitatea de bază a sistemului de învățământ, proiectată ca factor instituțional al educației specializat în realizarea procesului de învățământ, conform obiectivelor pedagogice generale și specifice stabilite la nivel de politică educațională” (Anca & Bocoș, 2017).

Managerul școlar implică existența a două componente: status și rol în instituția școlară. Pe de o parte, statusul reprezintă poziția pe care o are managerul școlar în cadrul sistemului de învățământ și al instituției școlare, definind relațiile de colaborare, subordonare și supraordonare ale acestuia. Pe de altă parte, rolul ilustrează modul în care se comportă un manager școlar, precum și așteptările pe care le are de la subordonați și supraordonați (Orșan, 2003).

În lucrarea lui Iosifescu (2001) sunt abordate în mod categorial diferite roluri pe care un manager le întreprinde. Una dintre aceste categorii este cea a rolurilor informaționale, care cuprinde activități specifice rolurilor de monitor, difuzor și purtător de cuvânt. În acest sens, managerul școlar e de dorit să fie centrul rețelei de informații a organizației, cel care filtrează și diseminează informațiile în cadrul organizației școlare și să fie purtătorul de cuvânt al instituției. O altă categorie este cea reprezentată de rolurile interpersonale, în care managerul are următoarele roluri: de lider, de figură reprezentativă și de legătură. Asemenea și aici, aceste roluri presupun activități specifice ale managerului, persoană care trebuie să reprezinte grupul, să fie un conducător și un element de legătură între instituția școlară și alte grupuri. O altă categorie identificată este cea a rolurilor decizionale, care implică rolurile de inițiator, factor de soluționare a perturbărilor, factor de alocare a resurselor și negociator. Activitățile pe care le derulează în mod specific managerul sunt alocarea resurselor financiare, rezolvarea situațiilor problematice, negocierea în cadrul organizației și luarea de inițiativă.

Tiron, Sîmbotin și Savin (2011) menționează că rolurile manageriale, aplicate în educație, se grefează pe o anumită personalitate, care le interiorizează într-o manieră proprie, bineînțeles că profesorul întâmpinând numeroase bariere în realizarea acestor roluri. Profesorul-manager are rolul de a selecta informațiile didactice, să le transmită elevilor și să le evalueze. Cu toate acestea, rolul informațional poate chiar să îl cedeze unor lideri informali, colegi sau elevi. Mai mult, managerul școlar are rolul de a fi reprezentantul grupului în situații oficiale, lider și persoane de legătură cu alte grupuri. De asemenea, profesorul-manager trebuie să se preocupe de alocarea resurselor financiare, de dotarea materială a claselor, să motiveze elevii pentru activitate, să rezolve conflicte, să negocieze în numele grupului.

Trif (2008), analizând stilurile manageriale, le definește ca fiind „comportamentul concret al managerului/liderului, modul în care se raportează la sarcini, derivate din obiectivele organizaționale, la indivizi și grupurile care fac parte din organizație”. Mai mult decât atât, precizează că stilul managerial cuprinde o combinație de particularități ale dimensiunilor conducerii, și anume capacitatea profesională, organizatorică, menținerea climatului favorabil, modalități de motivare, atitudinea față de performanță, controlul, atitudinea față de nivelul ierarhic superior.

În cadrul instituțiilor școlare, sunt diferențiate trei stiluri manageriale considerate a fi clasice: stilul autoritar, stilul democratic și stilul laissez-faire. Mai întâi, stilul autoritar se caracterizează printr-un control absolut asupra mediului organizațional și prin luarea deciziilor fără a fi consultați partenerii. Mai apoi, stilul democratic se caracterizează printr-o atmosferă

participativă a întregului colectiv, atât în ceea ce privește desfășurarea activităților comune, cât și în adoptarea deciziilor. Nu în cele din urmă, stilul laissez-faire presupune o atmosferă de lucru extrem de permisivă, lipsită de control, deciziile lipsind aproape cu desăvârșire.

În genere, climatul organizațional se constituie într-un ansamblu de caracteristici ale mediului psihosocial al organizației, reunind aspecte de ordin cognitiv, afectiv-motivațional și relațional.

În mod specific, climatul organizației școlare reprezintă un fenomen de grup și de psihologie colectivă, socială, acesta făcând referire la determinarea motivațională, la ambianța intelectuală și morală existentă la nivelul colectivului, la stările emoționale comune și la concepțiile, respectiv ideile larg împărtășite ce caracterizează membrii organizației școlare. Anca și Bocoș (2017) oferă o altă conceptualizare a climatului școlar, ca fiind „ambianța relațională, socială, psihologică, afectivă, intelectuală, culturală și morală, care caracterizează activitatea didactică și managerială de la nivelul unei organizații școlare”. Trif (2008) sugerează că succesul climatului organizației școlare depinde de valența pe care o are, acesta constituindu-și ca un factor demobilizator și perturbator sau, dimpotrivă, ca un factor stimulativ pentru întregul personal.

Elementele din cadrul organizației școlare care compun climatul educațional sunt natura și caracteristicile relațiilor, interacțiunilor și ale schimburilor interpersonale, măsura în care este promovată colaborarea și cooperarea între membrii organizației, existența sau non-existența parteneriatului real la nivelul organizației, comportamentele personale și profesionale ale membrilor organizației școlare în mediul profesional și extra-profesional.

Determinarea climatului organizațional școlar depinde de interacțiunea și intercondiționarea factorilor structurali, instrumentali, socio-afectivi, motivaționali. Primii factori, cei structurali, se referă la structura organizațională proprie a unității școlare, de modul în care interacționează membrii unității școlare. Cei mai relevanți dintre aceștia sunt mărimea (numărul de preșcolari/elevi și de profesori) și compoziția umană a instituției școlare (făcând referire la caracteristici ale angajaților precum vârstă, gen, pregătire profesională, poziția socială extrașcolară ș.a.). Cea de-a doua categorie de factori se referă la condițiile și mijloacele de care unitatea școlară dispune și pe care le oferă membrilor săi în vederea realizării atribuțiilor lor profesionale. În aceeași idee, factorii instrumentali se referă la mediul fizic și condițiile materiale deficitare, stilul de conducere al managerului și modalitățile de comunicare în interiorul instituției școlare. Categoria factorilor socio-afectivi și motivaționali are în vedere dependența climatului organizațional dintr-o unitate școlară de o serie de factori, precum: natura afectivă a relațiilor interpersonale instituite la nivelul membrilor organizației, gradul de omogenitate al colectivului, sentimentul dominant profesional, modul de raportare la sarcinile de lucru, perspectivele de abordare a situațiilor conflictuale, tehnicile de motivare utilizate predominant de managerul unității școlare și perspectivele de promovare.

O serie de cercetători (Likert & Likert, 1976) au explicitat o tipologie a climatului organizațional, care cuprinde patru tipuri posibile care se diferențiază în funcție de stilul de conducere practicat la nivelul organizației școlare (conducere autocratică – conducere democratică) și de nivelul de încredere acordat de către conducerea instituției subordonaților (nivel redus de încredere – nivel crescut de încredere).

Primul tip de climat, cel autocratic-exploatator, se caracterizează prin faptul că managerii nu au încredere în realizarea corectă a sarcinilor și recurg la constrângeri, sancțiuni, amenințări. Cadrele didactice sunt rar implicate în luarea deciziilor, fapt care duce la un nivel scăzut de angajare și implicare în îndeplinirea sarcinilor, sarcini frecvent considerate ca fiind fie irelevante pentru organizația școlară, fie rezultatul motivațiilor personale ale managerului.

Climatul autocratic-binevoitor este specific prin faptul că managerul manifestă o atitudine plină de respect față de cadrele didactice și le consultă în mod formal, dar nu ține cont de părerea lor

decât în luarea unor decizii minore. Managerul care favorizează acest tip de climat exprimă o atitudine relativ favorabilă, amabilă față de profesori, însă aceștia sunt implicați doar într-o anumită măsură în aprobarea deciziilor și a strategiilor educaționale.

Un alt tip de climat organizațional școlar este climatul democratic-consultativ, în care managerul manifestă încredere în cadrele didactice, le consultă, dar deciziile majore sunt luate de consiliul de administrație.

Climatul democratic-participativ presupune existența unui sentiment de încredere a managerului în manifestările comportamentale de ordin profesional al cadrelor didactice, un grad înalt de descentralizare în luarea tuturor deciziilor. De asemenea, sunt încurajate inițiativele personale, responsabilizarea și auto-responsabilizarea, gândirea divergentă și critica de tip constructiv pe care o manifestă profesorii.

Toate aceste categorii de climate constituie elemente constatabile ale unei situații de fapt în interiorul organizației școlare, caracterizându-se prin aceea că un climat „se observă mai ales atunci când are o coloratură negativă” (Iucu, 2006).

Climatul școlar influențează mai ales performanțele profesorilor și ale elevilor, dar și calitatea activităților pedagogice în ansamblu, putând avea atât valori pozitive (factori de susținere), cât și valori negative (factori perturbatori). Efectele climatului organizațional sunt multiple la nivel comportamental, cognitiv, afectiv, atitudinal și motivațional. Un climat școlar pozitiv susține comportamentele adaptive, social acceptate și descurajează adoptarea comportamentelor de risc.

Bibliografie:

Anca, M.I., Bocoș, M.-D. (2017) *Managementul clasei de elevi*. Editura Casa Cărții de Știință. Cluj-Napoca

Iosifescu, Ș. (2001). *Management educațional pentru instituțiile de învățământ*, Editura Tipogrup press, Buzău

Iucu, R. B. (2006). *Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, Editura Polirom, Iași

Likert, R., & Likert, J. G. (1976). *New ways of managing conflict*, McGraw-Hill.

Orșan, F. (2003). *Management educațional*. Editura Universității din Oradea.

Tiron, E., D.G. Simbotin & Savin, I. (2011). *Managementul clasei de elevi*, Editura Performantica, Iași

Trif, L. (2008). *Managementul clasei/grupului educațional*. Editura Eurostampa. Timișoara

EDUCAȚIA NONFORMALĂ ȘI EDUCAȚIA OUTDOOR (II)

Prof. Nandrea Maria – Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Caracteristicile educației outdoor

Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura - protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului iar educația outdoor poate fi privită ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu;

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare - un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei patru pereți ai unei săli de clasă ” poate oferi copiilor

nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între copii, bazată pe sprijin reciproc;

Educația outdoor facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți-astfel educația outdoor oferă un climat diferit de învățare ce permite copiilor care în mod uzual întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină motivați;

Educația outdoor duce la dezvoltarea personală atât a celor care o aplică, dar și a copiilor;

Educația outdoor contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă-conexiunea între copii-copii, copii-educatoare duce la creșterea gradului de participare activă;

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

□ Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea spiritului de echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere etc

□ Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare, atât a celor care o aplică, cât și elevilor.

Un aspect important al educației outdoor este acela că răspunde atât nevoilor de bază ale individului, cât și celor care îl particularizează în grupul din care face parte:

□ **Nevoia de a fi respectat** – derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți; elevii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.

□ **Nevoia de a fi responsabil** – activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini, responsabilități pentru atingerea scopului propus (spre exemplu dacă se optează pentru o activitate de ecologizare, un copil poate primi sarcina de a curăța pomii, altul sarcina de a uda florile, important este însă, ca prin comunicarea cu copilul, profesorul să-i transmită acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului).

□ **Nevoia de a fi activ**–implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, aduce numeroase beneficii dezvoltării fizice, psihice ale copilului. Jocul fiind activitatea fundamentală a copilului este important ca toți copiii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod active.

□ **Nevoia de a fi inclus social** – poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoționale sau economice), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră că mediul din interiorul grupe este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

□ **Nevoia de a se simți în siguranță**–interiorul clasei este mult mai sigur pentru copii, în timp ce mediul exterior implică diferite riscuri și situații neprevăzute care pot avea efect negativ.

Educatorul trebuie să identifice posibilele riscuri care pot să apară și să conceapă un plan de management al riscului, întrucât este un aspect deosebit de important care i-a făcut pe unii specialiști în domeniu să nege utilitatea utilizării educației outdoor.

Educația ecologică

Deseori educația outdoor este confundată cu educația pentru mediu-ecologică, asta pentru că cele două se întâlnesc în aer liber, educația outdoor nu înseamnă numai acest lucru, ea are nenumărate valențe în toate domeniile nu doar în cel al protecției mediului. În școală elevii sunt foarte receptivi la ce li se arată și li se spune în legătura cu mediul. Prin diferite discipline incluse în procesul de învățământ trebuie să convingem pe fiecare elev de necesitatea apărării mediului

înconjurător împotriva poluării și să le formăm conduita ecologică modernă. Acest lucru se realizează îndeosebi în cadrul lecțiilor de științe, menite să înlesnească înțelegerea organismelor vegetale și animale, a proceselor esențiale de întreținere a vieții, a legăturilor indisolubile dintre plante - animale - mediu, al celor de geografie, dar și, ocazional, în cadrul unor lecții de educație civică, limba română, educație muzicală, educatiei plastică, istorie etc. Contribuții de seamă la educația ecologică pot aduce activitățile outdoor. Orice activitate ce se desfășoară în afara sălii de clasă înseamnă activitate în contact nemijlocit cu mediul înconjurător. Așa cum îi învățăm pe copii să vorbească, să se poarte în familie, la școală și în societate, să respecte normele de igienă tot așa trebuie să-i învățăm să se poarte cu mediul în care trăim. Dintre modalitățile folosite, în afara clasei, în scopul educării ecologice amintesc: excursii și vizite pentru a constata situația în care se află mediul, acțiuni pentru apărarea mediului, igienizarea și înfrumusețarea școlilor, parcurilor, crearea unui colț viu în clasă etc.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități de educației formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Educația prin jocuri de colaborare urmărește:

1. Creșterea încrederii în forțele proprii.
2. Creșterea gradului de întraajutorare din cadrul grupului.
3. Creșterea nivelului de sprinteneală și coordonare neuro-musculară.
4. Creșterea satisfacției pentru propriul corp și a bucuriei de a fi împreună cu ceilalți.
5. Creșterea familiarizării cu mediul natural.

Ce virtuți lipsesc tinerilor de azi după ce au fost „educați” de părinți și școală?

Se poate observa: lipsa încrederii în forțele proprii, a respectului față de sine, a spiritului de inițiativă și implicare, a responsabilității personale și pentru soarta comunității, a capacității de rezolvare în grup a problemelor comune, a toleranței, a priceperii de a comunica eficient, a întraajutorării, a capacității de a conduce eficient un grup.

Educația adecvată viitorului ar trebui să producă un individ dotat cu patru trăsături de caracter: vitalitate, curaj, raționalitate și inteligență.

Comportarea morală, responsabilă, cetățenească, este rațională și eficientă însă deprinderea ei necesită o școlarizare adecvată, nu vine de la sine.

Principiile de bază ale educației cu jocuri de colaborare sunt:

1. Capacitatea individului de a lucra în echipă este o îndemânare utilă în viața, care îi aduce mari avantaje. Ea se învață și se exersează.
2. Orice grup are capacitatea de a lucra eficient împreună, ca o echipă pentru atingerea unui scop comun.
3. Punerea individului sau a grupului în situații stresante și confruntarea cu provocări, poate mari încrederea în sine.
4. După ce învață și exersează cooperarea, încrederea interpersonală și rezolvarea problemelor, un grup devine mai capabil să îndeplinească sarcini comune și să facă față provocărilor de orice fel.

Fiecare joc impune jucătorilor să lucreze împreună ca să îndeplinească tema. Pentru a reuși, grupa va fi silită să folosească diverse mijloace și îndemânări: comunicare, colaborare, soluționarea problemelor, încrederea în colegi.

Jocurile de colaborare sunt variate:

- de introducere;
- de încălzire;

- de destindere;
- de creativitate;
- de cooperare și comunicare;
- de încredere;
- de încheierea lecției.

Creșterea încrederii în sine

Unul din factorii de bază ai succesului este încrederea în sine. Această însușire depinde considerabil de felul în care ceilalți ne apreciază și reacționează la eforturile noastre.

Încrederea în sine crește direct proporțional cu capacitatea de a stăpâni problemele corporale. Cu ajutorul încrederii în sine, individul poate depăși insuccesul, el va avea curajul de a încerca din nou, ceea ce îl va duce la reușită.

Noile tipuri de activități asigură creșterea încrederii în sine atât pentru indivizi, cât și pentru grup. Pe măsură ce în mintea individului se dezvoltă ideea că el aparține unei echipe de succes, va lua parte din ce în ce mai activ la activitatea grupului, renunțând la rolul de observator pasiv.

Formarea spiritului de echipă produce succes fără a crea și perdanți, așa cum se întâmplă în cazul educației competiționale. Pentru a comunica eficient avem nevoie de „canale” de comunicare: cuvinte, tonul vocii, expresia feței și expresia corpului.

Acceptarea riscurilor

Deciziile bune, duc la creșterea încrederii individuale și colective, și o dată cu aceasta la acceptarea unor riscuri. Deseori copiii sunt împiedicați să ia decizii, pentru ei decid părinții. Aceasta este încercarea de a proteja copii de greșeli. Însă viața impune luarea hotărârilor de către fiecare, indiferent de vârstă.

Învățarea de a lua decizii bune se face numai practicând și greșind adeseori. Din punct de vedere educativ, punând elevul într-o situație potrivită, greșeala poate deveni calea spre succes.

Conducătorul acestor jocuri trebuie să aibă o intenție, un scop, un crez, o misiune.

Sarcinile conducătorului de joc sunt:

- conducerea activității;
- planificarea activității;
- pregătirea grupului;
- explicarea regulilor jocului;
- supravegherea desfășurării activității;
- păstrarea disciplinei;
- discutarea finală a experienței;
- entuziasmarea și motivarea grupului.

Metodele de învățare în context nonformal – și am amintit doar câteva – au obiective educaționale bine definite, sunt active, interactive și creative, au caracter participativ și experiențial și determină implicarea, toleranța, învățarea prin joc, cunoașterea, deschiderea, acțiunea. Toate modelează atitudini și dezvoltă competențe.

Bibliografie:

- CUCOȘ, C. *Pedagogie*. Ediția a II-a, Iași, Polirom, 2006;
- DUMITRU, G., BUCUREI, C., CĂRĂBUȚ, C., *Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale*, Timișoara, Ed. Mirton, 2006;
- IONESCU, D., POPESCU, R., *Activități extrașcolare în ruralul românesc. Dezvoltarea de competențe cheie la copii și tineri*, București, Ed. Universitară, 2011.

PARTICULARITĂȚILE ÎNVĂȚĂRII LA ELEVII CU CES SPECIALI... DAR TOTUȘI EGALI

Prof. Brădilă Laura, Școala Gimnazială Daia Română

”Există numai un singur fel de a înțelege oamenii, anume de anu ne grăbi să-i judecăm , ci de a trăi în preajma lor, de a-i lăsa să se explice , să se dezvăluie de zi și să zugrăvească ei înșiși în ei”

Charles-Augustin Sain Beuve

Astăzi cu precădere, oamenii acceptă și vorbesc tot mai deschis despre ceea ce odată era considerat subiect tabu. Despre diferențe, despre individualitatea fiecăruia, despre, de ce nu, egalitate.

Antiteza celor doi termeni „Speciali...dar egali”, atrage atenția și propune dezbateri, teme de reflecție, atitudini, dar și soluții.

Acest fapt își face loc și în școala tradițională românească, identificând situații, copii, cazuri și apoi încercând să le găsească rezolvarea.

În jurul nostru observăm în fiecare zi oameni diferiți. Aceste diferențe nu se referă doar la înălțime, forma fizică, conturul feței, culoarea pielii, ci, mai ales la felul de manifestare al fiecăruia, la calitatea muncii sale, la percepția lucrurilor, la prelucrarea informațiilor, la relațiile interumane. De asemenea, aceste diferențe sunt constatate și la nivel intelectual, nivel de care depinde în cea mai mare măsură reușita sau nereușita unei activități.

Da, în ultima perioadă, în aproape fiecare an și nivel am avut elevi cu cerințe speciale, copii speciali care solicitau atenția și preocuparea noastră mai mult decât ceilalți elevi. Ușor nu este.

Sunt mamă și cadru didactic, meserie nobilă, dar solicitantă, în care nepăsarea, neimplicarea nu își au locul. Din contră, încerc și mă străduiesc să caut soluții la situații reale care cer atenție și , rezolvări inedite, imediate și cu rezonanță în viitor .De aceea am căutat să îmi găsesc sprijinul în cursurile des specialitate care au încercat să ne dea o linie în acest hățiș de elemente noi și unice în felul lor.

Dacă e să dăm o ușoară sau aproximativă definiție a temei, ideii care susține tema noastră, am putea spune că integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

Studii, statistici, scenarii, strategii, tematici de specialitate, pe care le găsim timide și care nu oferă soluții reale, doar tangențiale, acestea toate nu reușesc să acopere sau să identifice perfect plaja problemelor și exemplelor ce se ivesc și care așteaptă ca tu, profesorul, dascălul să rezolvi, dacă se poate cu succes, situația expusă.

Pentru a construi metodele necesare identificării situațiilor speciale, am participat la cursuri foarte eficiente, unde am învățat despre diferența dintre educația integrată și educația incluzivă, reușind să îmi conturez o idee despre specificul copiilor cu cerințe speciale. Foarte utile și binevenite, pentru că am încercat, pe cazurile oferite de către evaluator, dar și pe cazuri reale, ale noastre, să aplicăm strategii de educație și tehnici de învățare pentru copiii cu deficiențe mintale ușoare și moderate.

Temele precum: „Secvențe de instruire diferențiată”, „Plan de intervenție personalizat”, „Strategie de evaluarea unui elev cu cerințe speciale”, „Ce înseamnă o clasă incluzivă sau profesor incluziv?”, „Ce înseamnă bullyingul în școala românească?” și multe alte teme, au solicitat participanți în identificarea cauzelor, acceptarea acestora ca fiind existente, proiectarea unui plan realist, construirea rezolvării cerințelor, găsind soluțiile cele mai bune și eficiente.

Copiilor cu nevoi speciale le aduce un mare beneficiu participarea alături de ceilalți copii la cursurile școlare și activitățile extrașcolare. Este o provocare continuă, permanentă a partenerilor: copilul/copiii cu CES, elevii clasei și cadrul didactic care are toată responsabilitatea decurgerii și desfășurării orelor de curs.

Se știe că mulți dintre elevi au nevoi personale prioritare, care sunt centrate pe propria lor învățare și pentru calitatea vieții lor.

Unii dintre elevi au cerințe terapeutice sau cerințe de îngrijire paramedicale. De aceea, prevederea lor în curriculum este esențială, legitimă, și justificată, pentru acestea trebuind să existe o planificare. Prin aceste prevederi se largesc posibilitățile care pregătesc elevii pentru a putea învăța în mai multe feluri, de exemplu prin: sprijinirea identificării și evaluării corecte a nevoilor individuale în ceea ce privește limbajul și comunicarea, așezarea elevilor în acele poziții în care să învețe eficient, oferirea ajutorului pentru a-și menține o poziție adecvată, tonusul muscular și ușurința în mișcare și încurajarea dezvoltării, îmbunătățirii sau menținerii deprinderilor de mobilitate independentă.

Adaptând cerințele și pentru ora de limba română, am folosit obiectivele cadru, care aveau un numitor comun, și anume: dezvoltarea capacității, fie de receptare a mesajului oral; de exprimare orală după posibilitățile intelectuale; de receptare a mesajului prin imagini și a mesajului scris; de exprimare prin desen obiectivele specific temei date, etc.

De asemenea, metodele pedagogice utilizate în educația integrată sunt metode care promovează un învățământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învățământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru.

Cele clasice: conversația, dialogul, expunerea orală; - metode de învățare: studiul cu manualul, culegerea de probleme, studiul individual, exercițiul; - metode de predare-învățare: experimentul, programul AeL, explicația, învățământul diferențiat; - metode active: jocul didactic, instruirea programată (lecții în programul Power Point), - metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda „Concurs”.

Apreciate și folosite cu rezultate foarte bune pentru a stimula interesul elevilor pentru subiect este metoda „Brainstormingul” și pentru a orienta atenția spre conținut este necesară motivarea elevilor prin aplicarea unor întrebări într-un mod incitant. Întrebările sunt deschise-întrebarea esențială și întrebările unității de învățare- la care elevii nu găsesc răspunsul, însă îl pot deduce. Apoi „ciorchinele” care este o tehnică ce posedă valențe care favorizează dezvoltarea capacităților de a structura, a sintetiza, a clasifica, a forma viziuni de ansamblu și abilități de trecere de la general spre particular și viceversa. Aceste capacități, în corelație cu altele, permit stabilirea unei conexiuni originale, precum și extrapolări inedite, determinând în mare măsură formarea cu succes a personalității.

Foarte importante probele de evaluare și de autoevaluare, solicită formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare (verbală, scrisă și multimedia), de colaborare, de lucru în echipă și

individual, de reflecție, de creativitate, de cercetare, de gândire critică și de coordonare a procesului de autoformare, astfel:

Pentru a dezvolta abilitățile de gândire critică și reflexivă, de analiză, sinteză și interpretare, dar și pentru a monitoriza evoluția cunoștințelor acestora, vor fi utilizate grile de evaluare și chestionare care dezvoltă capacitatea de colaborare și schimbul de idei. Chestionarea este folosită pe parcursul întregii unități având rolul de a-i ajuta pe elevi să-și dezvolte deprinderi cognitive de ordin superior și pentru a-și monitoriza permanent învățarea și progresul. Elevii primesc în același timp grile de autoevaluare pentru a-și organiza în mod eficient ideile și pentru a avea un control deplin asupra activității lor de cercetare.

Întrebările (Research Quiz) se vor utiliza ori de câte ori este necesar pe parcursul întregii unități pentru ca elevii să identifice unde ar fi nevoie să recapituleze și să își consolideze cunoștințele, astfel încât evaluarea finală să corespundă așteptărilor. În jurnalul de reflecție elevii își pot nota concluziile respective.

Diagrama Venn îi va ajuta pe elevi să compare și să analizeze asemănările și deosebirile dintre personaje literare, dar și să compare cele două părți de vorbire: substantivul și adjectivul.

Observarea sistemică a elevilor- constituie o formă de evaluare permanentă și constă în monitorizarea progresului elevilor două părți de vorbire care se folosesc la caracterizarea personajelor: substantivul și adjectivul.

Cu alte cuvinte, adaptarea pentru diferențierea instruirii este foarte important. Aceste elemente de adaptare a procesului de instruire și de suport pentru elevi: timp suplimentar pentru studiu, obiective operaționale ajustate, sarcini de lucru adaptate, organizare pe grupe, calendarul sarcinilor de lucru, sunt foarte agreate de elevi .

Exemplele pot continua , însă ușor se poate impune o mică concluzie:

Comportamentele se manifestă, se observă și se măsoară. Cu tehnici de management al comportamentului, bine selectate, se poate modifica un comportament indezirabil, reducându-se frecvența manifestărilor, mergând, de multe ori, până la eliminarea lui.

Sistemul de reguli trebuie să funcționeze; comportamentul indezirabil trebuie ținut în permanență sub observație.

Pentru o bună desfășurare a orelor se simte nevoia de sprijin pentru profesorul de la clasa. Deci profesorul de sprijin, itinerant și profesorul consultant vor constitui o echipa care ajuta si facilitează transferul informațiilor, de ce nu a emoțiilor către copii.

Ora de limba și literatura română devine astfel importantă și prin relația personală care se stabilește între profesor și elev, cu încercarea permanentă a primului de a determina dezvoltarea capacității de exprimare a propriilor sentimente, a propriilor atitudini și, nu în ultimul rând, a propriei viziuni despre viață.

FIZICA ÎNVĂȚATĂ ÎN ONLINE

Prof. Oros Ligia Elena, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Perioada martie – iunie 2020 a constituit o adevărată provocare pentru modul în care se pot face ore de fizică în mediul online din cauza situației medicale cauzată de SARS-COV2.

Trebuie să recunosc că nu a fost un lucru simplu și un lucru pentru care să fiu pregătită. Mutarea activităților în online, după ce ani de zile orele de fizică au însemnat sala de clasă și elevii aflați în ea, tabla, caietele elevilor, posibilitatea să îi verifici ce anume au în caiete, ce anume au înțeles, să îi poți scoate la tablă și să îi ajuți să înțeleagă despre ce e vorba, toate acestea au lipsit.

A fost nevoie de un foarte mare grad de adaptabilitate, atât din partea profesorului cât și din partea elevilor. Fără a mai pune în discuție faptul că elevii mei de filologie, de clasa a X-a, nu erau deloc focușati pe matematică și pe fizică, datorită profilului clasei.

Însă, notele au trebuit să fie date, mediile încheiate iar elevii au trebuit să demonstreze că au rămas cu ceva din orele predate. Un fel de a spune orele predate, deoarece au fost mai multe variante în care puteam face școală cu elevii mei.

Am înțeles de la început că lipsa lor din fața mea în sala de clasă schimbă radical modul în care pot să ajung la mințile lor cu informațiile necesare, modul în care pot verifica ce anume au reținut din lecție și ce anume vor ține minte pe mai târziu.

Drept urmare, am regândit modul în care să le prezint informațiile, modul în care să verific ce au în caiete, modul în care să testez rezultatele învățării.

Știam de la început că în noile condiții nu am cum să beneficiaz de mult timp din activitatea lor, deoarece erau concentrați pe materiile specifice profilului lor. Am considerat că dacă le voi furniza materiale pe care ei să le studieze, să le noteze în caiete, să rezolve anumite probleme referitoare la teoria prezentată, va fi un punct pozitiv pentru ei.

Am folosit adresele lor de mail pentru a le trimite fișiere word, fișier pdf, linkuri spre diverse resurse educaționale de pe internet, inclusiv secvențe video referitoare la tematica orei de fizică căutate și verificate ca surse valabile de pe youtube.

Nu am uitat nici o clipă că elevii cărora mă adresez fac parte din generația de nativi digital, drept urmare în momentul în care am pus la dispoziția lor linkurile de internet eram ferm convinsă că vor ajunge la ele foarte simplu. Am folosit de asemenea faptul că aveau manualele, că puteau scana sau fotografia paginile acestor manuale și să le distribuie și colegilor care lăsaseră manualele în dulap în sala de clasă.

Am structurat fiecare din unitățile de învățare astfel încât să cuprindă noțiuni teoretice, aplicații practice și probleme care se rezolvă cu respectivele teorii. Nu am insistat în mod special pe partea matematică a demonstrării legilor și formulelor folosite, mai mult pe aplicarea acelor formule în cazuri particulare și conectarea teoriei cu lucrurile din viața reală de care elevii aveau cunoștință directă sau exista posibilitatea să se informeze suplimentar din internet, de pe linkurile puse la dispoziție și nu numai, le cerea chiar să găsească noi surse web de unde să afle lucruri noi în extinderea celor dezvoltate de mine.

Dacă în primă fază elevii au fost de-a dreptul încântați că vom comunica doar pe mail, după un timp în mesajele lor au apărut dorința de a ne putea vedea față în față, deoarece discuțiile generate în mail erau decalate, nu cu răspuns imediat așa cum se întâmpla când eram în sala de clasă.

Evaluarea elevilor am făcut-o prin test de evaluare pe care aceștia îl rezolvau, apoi îl trimiteau scanat sau fotografiat să îl verific. De asemenea, am dat teme pe care fiecare din elevi le-a dezvoltat, fie în forma unui eseu, fie în forma unei prezentări powerpoint.

Normal că unii dintre elevi au rezolvat temele de evaluare mai bine ca alții, s-au încadrat în timp și în tematica propusă mai bine sau mai puțin bine, dar au reușit cu toții să îmi demonstreze că și fizica a avut alocat un anumit timp în preocupările lor în perioada martie – iunie 2020.

Lucrul pe care îl regret cel mai mult a fost că nu am putut la finalul anului școlar să am măcar o ultimă întâlnire cu ei, este practic prima generație de elevi de la care nu am reușit să îmi iau „La revedere!” așa cum făceam de obicei. Fiind profil filologie, nu mai fac fizică în clasa XI-a, se face doar în clasele IX și X.

Oricum, am avut multe de învățat din martie încoace, au fost foarte multe schimbări și restructurări în sistemul de învățământ. Și cred că vor mai fi.

Anul școlar 2020 – 2021 a fost de asemenea derulat tot în prezența restricțiilor impuse de pandemie. De data aceasta, fiecare din elevii clasei la care am lucrat aveau conturi pe platformă, am primit o nouă clasă de a IX-a profil uman, am folosit întâlnirile meet cu ajutorul aplicației la care a fost conectat colegiul nostru.

Am avut parte chiar la începutul anului de o perioadă cu prezență fizică la școală, apoi s-a trecut în varianta hibrid și ulterior online.

Lucrurile au fost un pic mai simple decât în anul anterior, deoarece deja știam ce și cum este nevoie să facem fiecare din noi, atât elevi cât și cadre didactice.

Nu a fost simplu, dar am reușit să trecem și peste aceste evenimente.

Oricum, pot spune că au fost multe eforturi de făcut, din partea tuturor celor implicați în sistemul de învățământ.

Pentru viitor ar fi bine să păstrăm acele lucruri învățate în ceea ce privește folosirea resurselor online în predarea la clasă, chiar după încheierea pandemiei și revenirea fizică în sălile de clasă.

SCHIMBĂRI LA NIVELUL PROCESULUI DE EDUCAȚIE PENTRU FORMAREA COMPETENȚELOR-CHEIE LA DISCIPLINA FIZICĂ

Prof. Demény Ida, Colegiul Național „Bethlen Gábor” Aiud

Noile programe școlare din școala de masă propun o reconsiderare a raportului dintre abordarea disciplinară și abordarea integrată a învățării, centrarea pe competențele cheie având ca implicație curriculară recunoașterea nevoii de a construi punți interdisciplinare variate. Actuala programă școlară a fost elaborată din perspectiva trecerii de la modelul centrat pe obiective, predarea de informații, „a ști”, la modelul centrat pe competențe, „a putea să faci”, în care se urmărește ca elevii să poată aplica cunoștințele dobândite în diferite situații practice. În proiectarea unui demers didactic personalizat centrat pe competențe se urmărește corelarea între competențe – conținuturi – activități de învățare asociate – resurse și modalități de evaluare. Toate competențele specifice din curriculum trebuie să fie structurate pentru toți elevii.

Necesitatea de a forma și dezvolta competențe prin sistemul de învățământ este astăzi acceptată ca imperioasă în majoritatea sistemelor educaționale. Curriculumul național pentru învățământul primar și gimnazial se axează pe opt domenii de competențe cheie, care determină profilul de formare a elevului: competența lingvistică (la nivel de limbă maternă); competența lingvistică (la nivel de limbi străine); competența matematică; competența științifică și tehnologică

(inclusiv informatică); competența de învățare (a învăța să înveți); competența civică, interpersonală și interculturală; competența antreprenorială; competența de exprimare culturală, menționate în art. 68, Legea 1/2011, Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului, 18 dec. 2006 în Official Journal of the European Union, L394/10, 30.12.2006.

Acestea sunt valorificate în cadrul documentelor curriculare operaționale (programe și manuale școlare) și în activitatea de planificare realizată de fiecare profesor în funcție de specificul fiecărei trepte și discipline de învățământ. Comisia Europeană (CE) a promovat, de asemenea, activități în grupuri de lucru pentru a dinamiza aplicarea recomandărilor diverselor reuniuni dedicate educației și formării (în special strategia Lisabona). Noile programe școlare din școala de masă propun o reconsiderare a raportului dintre abordarea disciplinară și abordarea integrată a învățării, centrarea pe competențele cheie având ca implicație curriculară recunoașterea nevoii de a construi punți interdisciplinare variate.

În calitate de profesor de fizică, încerc, în primul rând, să cultiv competența de a comunica în limba maternă, astfel încât, în orice moment al vieții sale, să fie capabil să distingă din informațiile primite ceea ce îi este de folos. Astfel elevul va putea să exprime informații, opinii, idei, sentimente, în mesaje orale sau scrise, prin adaptarea la situația de comunicare. Competența se poate dezvolta prin jocurile de rol, prin activitățile extrașcolare. Elevul învață cum să relaționeze, în situație concretă, atât la școală, cât și în viața de zi cu zi. Această competență ar putea fi completată de nevoia de a comunica în limbile străine, din dorința de a discuta pe teme comune, de a completa cunoștințele, de a face comparații în cadrul activităților formale și a celor nonformale. Tot mai mult se discută de globalizare, în acest context este nevoie de a cunoaște cât mai multe limbi străine și cât mai multe culturi.

În cadrul orelor mele, pun bazele competenței de a învăța să înveți, atât de utilă în zilele noastre. Această competență îndeamnă elevul spre a vizualiza finalitățile unei sarcini de lucru, iar pentru acest lucru elevii își construiesc obiective și încearcă să își gestioneze timpul, să își monitorizeze progresul, dar și să se autoevalueze pe parcurs, dar și la finalul fiecărei activități. De asemenea, jocurile de rol, munca în echipă, activitățile de autoevaluare sau interevaluare îi ajută să-și descopere abilitățile, talentele, interesele. Atunci când nu cunoaștem ceva este bine să căutăm, să ne informăm – este atitudinea pe care o promovez. Această conduită poate fi realizată prin intermediul familiarizării cu lucrul cu cartea, cu mijloacele digitale pe care acum le exploatăm mai mult ca oricând.

Competențele sociale și civice nuanțează un profil al absolventului cu o atitudine pozitivă față de grup prin acceptarea diversității. Spiritul de inițiativă și antreprenoriat este dezvoltat și prin studiul fizicii, căci se cultivă creativitatea elevilor, libertatea de exprimare, iar metodele folosite îi ajută să-și dezvolte abilitatea de a rezolva probleme sau de a găsi metode inedite.

Sensibilizarea și exprimarea științifică și culturală este o competență-cheie dezvoltată prin studiul disciplinei istorie atât în contexte formale, cât și în cele nonformale. Interpretarea fenomenelor fizice, operelor istorice, dramatizările, vizitele la muzee, galerii de artă, întâlnirile cu personalități de știință, organizarea unor manifestări culturale, expoziții vizează dezvoltarea competenței mai sus amintite. Nu în ultimul rând, cred că este necesar ca să știe că o notă mică nu reprezintă întotdeauna ceea ce dețin ei, că aceasta este o reflectare a zilei respective, că eșecul este o parte a vieții, însă că trebuie depășit, trebuie găsite resurse necesare astfel încât să își atingă scopurile.

În concluzie, studiul fizicii este importantă, nu din prisma unor conținuturi pe care elevul și le va însuși, ci din perspectiva formării unor competențe-cheie atât de necesare elevului aflat într-o societate în schimbare.

Exemple de activități prin care este urmărită dezvoltarea competențelor-cheie:

- 1.Redactarea unor probleme cu ajutorul unor informații oferite de sursele științifice, realizarea unor informații folosind adecvat termenii contribuie la dezvoltarea competenței-cheie de comunicare în limba maternă.
2. Utilizarea diverselor platforme și softuri educaționale în limba engleză, cum ar fi Kahoot!, Quiz-Wordwal și a aplicațiilor digitale pentru a căuta, selecta și realiza conținuturi digitale în cadrul unor activități de învățare contribuie la dezvoltarea competenței digitale, dar și de comunicare în limbi străine.
3. Autoevaluarea este o metodă alternativă de evaluare ce ajută la dezvoltarea competenței-cheie „a învăța să înveți”, întrucât elevul este pus să își descopere propriile greșeli la finalul unei sarcini de lucru, îl ajută să aprecieze rezultatele obținute și să conștientizeze ce mai este necesar să învețe.

Actuala programă școlară a fost elaborată din perspectiva trecerii la modelul centrat pe competențe, „a putea să faci”, în care se urmărește ca elevii să poată aplica cunoștințele dobândite în diferite situații practice. În proiectarea unui demers didactic personalizat centrat pe competențe se urmărește corelarea între competențe – conținuturi – activități de învățare asociate – resurse și modalități de evaluare.

Toate competențele specifice din curriculum trebuie să fie structurate pentru toți elevii. Dar, nu toate vor fi la același nivel de performanță pentru fiecare elev în parte. Ori, pentru acestea, este necesară o măsură corectă, obiectivă și prietenoasă a nivelului atins la fiecare competență în parte. În funcție de aceasta se poate organiza activitatea didactică în mod corespunzător, iar elevul devine conștient de propriul progres în învățare. Evaluarea se poate realiza mai rapid pentru întreaga clasă prin intermediul unor teste (cu creionul pe hârtie!). Pentru competențele orale, testul nu este însă adecvat. Indiferent de instrument, ne interesează măsurarea nivelului de performanță și deci, fie că e vorba de întrebări de test, fie de aprecierea unui enunț oral.

Bibliografie

- 1.Singer, M. (coord.) (2001, 2002) Ghiduri metodologice pentru aplicarea programelor școlare – primar-gimnaziu, Editura S.C. Aramis Print s.r.l., București.;
- 2.Planuri-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial, aprobate prin OMENCS nr. 3590/5.04.2016. Disponibile la adresa programe.ise.ro/Actuale.aspx;
3. Educatia incluziva. Ghid metodologic - Alois Ghergut, Luciana Frumos, Editura: Polirom, București;
4. Ghidul profesorului - Ion-Ovidiu Panisoara, Editura: Polirom, București.

IMPORTANȚA PROMOVĂRII EDUCAȚIEI INCLUZIVE CA ABORDARE MODERNĂ A EDUCAȚIEI

*Prof. învă. primar Alecușan Elena Gabriela
Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj-Tiur, Structura Mănărade*

Conceptul de **educație incluzivă** are la bază principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, indiferent de mediul social sau cultural din care provin, religie, etnie, limbă vorbită sau condițiile economice în care trăiesc. Definiția educației incluzive în România, în elaborarea căreia, cu sprijinul UNICEF, s-a beneficiat și de asistența unui recunoscut expert UNESCO (Mel Ainscow) este bazată în mare măsură și dezvoltă aceasta primă și importantă viziune lansată de UNESCO: „Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca

scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități”.

Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea, etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prieteniiilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent.

În ceea ce privește cadrele didactice din cadrul școlii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecționeze în permanență în ceea ce privește copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-și accepte și să-și ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

Incluziunea în educație presupune:

- Valorizarea egală a tuturor elevilor și a personalului;
 - Creșterea participării tuturor elevilor la educație și, totodată, reducerea numărului celor excluși din cultura, curricula și valorile comunității promovate prin școala de masă;
 - Restructurarea culturii, a politicilor și a practicilor din școli, astfel încât ele să răspundă diversității elevilor din localitate;
 - Reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei etichetați ca având „nevoi educaționale speciale”;
 - Însușirea învățămintelor rezultate din încercările de depășire a barierelor de accesare a școlii și de participare din partea unor elevi;
 - Înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problemă ce trebuie depășită;
 - Recunoașterea dreptului elevilor la educație în propria lor localitate;
 - Evoluția gradului de incluziune în școli, atât în privința personalului, cât și în privința elevilor;
 - Creșterea rolului școlilor în construirea comunităților și a valorilor lor, precum și în creșterea performanțelor;
 - Cultivarea unor relații de susținere reciprocă între școli și comunități;
 - Recunoașterea faptului că incluziunea în educație este un aspect al incluziunii în societate.
- Consider că școala în care îmi desfășor activitatea este o **școală incluzivă** deoarece:
- Baza materială a școlii, infrastructura a fost adaptată, având rampă de acces;
 - Profesorii elaborează și implementează Planuri individualizate de învățare pentru elevii diagnosticați cu CES;
 - Există o eficientă colaborare între factorii educaționali: profesori, părinți, psiholog, comunitate locală;
 - Elevii proveniți de la Casa de tip familial din localitate învață împreună cu ceilalți elevi ai școlii, fără a exista discriminări de niciun tip;
 - Deviza școlii exprimată în viziunea și misiunea acesteia este: **O EDUCAȚIE DE CALITATE PRIN DIVERSITATE**;
 - Profesorii participă la cursuri de formare pe tematica incluziunii, punând în practică experiența dobândită;

- Elevii cu CES participă la concursuri special organizate împreună cu alți colegi de clasă, spre exemplu Concursul interjudețean *Ion Agârbiceanu*.

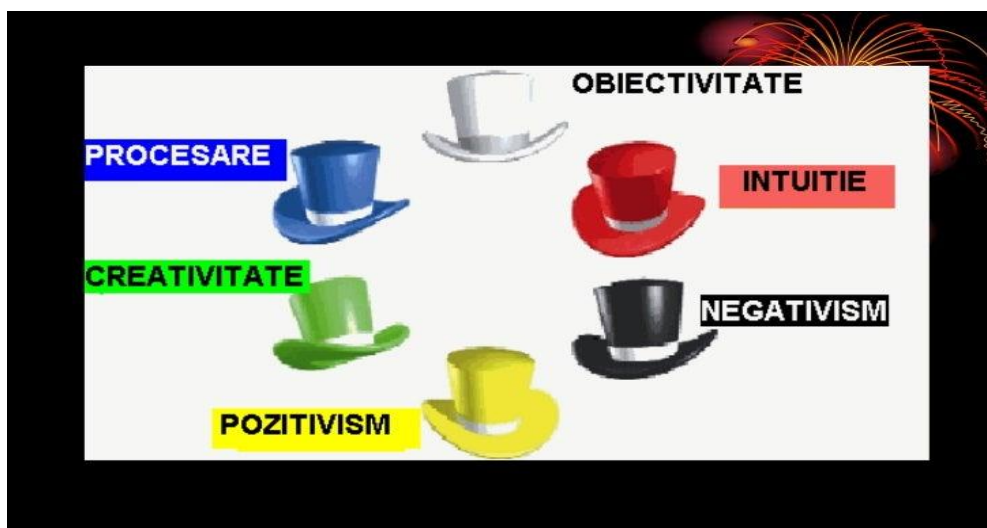
Noul tip de școală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor, să reacționeze adecvat la acestea, să asigure o educație de calitate pentru toți.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., *Educația integrată și școala incluzivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
2. Vrășmaș, T., *Învățământul integrat și/sau inclusiv*, Ed. Aramis, București, 2001.
3. Vrășmaș, T., *Școala și educația pentru toți*, Ed. Miniped, București, 2004.
4. Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii diferențiate și incluzive în educație*, editura Polirom, București, 2006

PROIECT ȘCOLAR - CE PĂLĂRIE ALEG SĂ PORT?

Prof. învă. primar Savu Marinela, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Tipul de activitate:

Activitate de formare și dezvoltare de atitudini, comportamente;

Grup țintă:

Elevi din clasele a IV-a/ a VIII-a

Scopul:

Formarea și dezvoltarea trăsăturilor pozitive de personalitate;

Eliminarea comportamentelor greșite (agresiuni, bullying, conflicte, etc);

Obiective:

- Să caute informații despre următorii termeni: bullying, conflict, agresor, victimă;
- Să clarifice situația prezentată într-un studiu de caz (bullying);
- Să prevadă consecințele agresiunii în mediul școlar;

- Să evidențieze importanța cunoașterii cazurilor de bullying și a empatiei față de victimele acestuia;
- Să interpreteze rolul unui agresor / victimă;
- Să găsească mijloace de combatere a bullyingului;

Resurse procedurale:

- Metoda pălăriilor gânditoare, Metoda predicțiilor, conversația, explicația, problematizarea, dezbaterea, jocul de rol;
- laptop, tablă magnetică, foi de flipchart, markere, postit-uri, pălării colorate din carton;

Resurse bibliografice:

„Șase pălării gânditoare, metodă eficientă de dezvoltare a gândirii critice a elevilor” - EDICT – Revista educației” (ISSN 1582 – 909X).

„ Cuore – inimă de copil” – de Edmondo de Amicis

„ Să trăim frumos împreună” – Ghid de prevenire a bullyingului”, CJRAE – Vâlcea ;

Resurse de timp: 90 minute (2 ore de curs);

Desfășurarea activității:

I. Joc de spargere a gheții: Elevii vor primi două postituri, își vor scrie prenumele pe fiecare, iar pornind de la inițiala prenumelui vor nota o însușire pozitivă pe unul din postituri și una negativă pe celălalt ;

Ex. **M – modestă; M – mofturoasă;**

Pe tablă se vor afișa pe două coloane aceste postituri, în funcție de trăsătura pozitivă sau negativă pe care elevii au prezentat-o. În acest fel doresc să evidențiez că fiecare dintre noi avem atât calități, cât și defecte;

II. Prezentarea temei și obiectivelor (sarcinilor de lucru)

Se audiază un fragment din „O faptă generoasă” – din volumul „ Cuore – inimă de copil” – de Edmondo de Amicis.

Varianta online: <https://www.youtube.com/watch?v=8Gn1EH0PETY>

Varianta față în față, se va citi textul:

„ *Profesorul nu venise încă și trei sau patru băieți necăjeau pe bietul Crossi, băiatul cu părul roșu și cu mâna legată de gât, a cărui mamă e precupeată. Îl loveau cu liniile, îi azyârleau coji de castane în ochi și îi ziceau mereu;*

— *Ciungule, slutule! Unii îl imitau, în bătaie de joc, cum își ținea mâna legată de gât. Sărmanul băiat stătea singur în fundul clasei și nu zicea nimic; însă se uita când la unul, când la altul, parcă i-ar fi rugat, să-l lase în pace. Dimpotrivă ei se îndârjiră și mai tare. Atunci Crossi*”

Opresc lectura textului în acest moment pentru a da frâu liber predicțiilor. Toate acestea vor fi notate pe tablă, fie de către mine, fie de către cei care prezic.

Se va continua lectura textului până la final, urmând să evidențiez ideile cele mai apropiate de textul prezentat.

Se poartă o scurtă conversație despre conținutul fragmentului, evidențiindu-se comportamentul de bullying.

III. Fixarea cunoștințelor

Clasa va fi împărțită în 6 echipe, prin extragerea unui bilet colorat (roșu, galben, albastru, verde, alb, negru).

Li se va explica elevilor că fiecare culoare reprezintă „o pălărie”, care are o anumită semnificație:

Pălăria albă - Se referă la gândirea pragmatică, bazată pe informații și date accesibile. Se bazează pe căutarea și adunarea informațiilor, analizarea și dezbaterile lor până la găsirea soluției sau a ceea ce se caută. *Este o judecată bazată pe fapte.*

Pălăria roșie - Spre deosebire de cea albă, această *pălărie se bazează mai mult pe latura emoțională a gândirii*. Folosește din plin intuiția, bănuielele sau instinctul în rezolvarea multor probleme. Nu necesită demonstrație sau argumente, este bazată pe sentimentele prezente și atât, fără conștientizarea consecințelor.

Pălăria neagră- Este considerată *pălăria problemelor, precauției și chiar a criticilor*. Este gândirea care se uită mai întâi la punctele slabe sau vulnerabile ale unei probleme sau decizii. Se încearcă identificarea motivelor pentru care ceva nu a mers. Nu este un mod de gândire rău, având în vedere că ajută la identificarea și eliminarea punctelor slabe sau deciziilor nefaste și, astfel, la evitarea dezastrelor. Este una dintre cele mai importante pălării, consideră psihologii. Aceștia susțin că mulți oameni se concentrează atât de mult pe aspectele pozitive ale rezolvării unei probleme, încât nu reușesc să vadă adevăratele probleme și puncte slabe din spatele unei decizii și sunt predispuși la eșec.

Pălăria galbenă - Este *pălăria gândirii pozitive*. Este perspectiva optimistă pe care un copil trebuie să o aibă asupra unei decizii sau probleme. Este important ca, pe lângă evidențierea punctelor slabe, să existe și o perspectivă pozitivă, de identificare a beneficiilor și valorii deciziei luate. Pălăria galbenă îl ajută pe copil să meargă mai departe, atunci când are impresia că totul se prăbușește în jurul lui, este un stimul util în gândire.

Pălăria verde - *Pălăria verde este a creativității*. Se referă la găsirea unor soluții creative în rezolvarea problemelor cu care are de-a face. Este o gândire lipsită de reguli sau critici.

Pălăria albastră- Pălăria albastră este complexă și vizează de fapt întregul proces al gândirii și utilizarea tuturor celorlalte 5 pălării în cadrul aceleiași probleme sau decizii. *Este un fel de gândire despre gândire*. Se caracterizează prin organizare, planificare și punerea în detaliu a fiecărui pas din planul stabilit și folosirea celorlalte pălării.

Aceste informații vor fi prezentate sub forma unor postere și afișate în fața clasei .

Fiecare echipă va primi un nume și va trebui să rezolve câte o sarcină:

1. Pălăria albă (INFORMATIVII)

„Căutați informații despre următorii termeni: *bullying, conflict, agresor, victimă*”;

2. Pălăria roșie (SENTIMENTALII)

„Realizați un joc de rol, în care un elev să fie Crossi, iar restul echipei să fie colegii care îl batjocoresc pe Crossi. Notați apoi pe o fișă cum v-ați simțit în rolul interpretat.”

3. Pălăria neagră: (NEGATIVIȘTII)

„Găsiți argumente care să justifice comportamentul agresiv, umilitor, al colegilor lui Crossi. Ce consecințe au astfel de comportamente?”

4. Pălăria galbenă (OPTIMIȘTII)

„Propuneți o soluție favorabilă ambelor „tabere” de rezolvare a acestui conflict. Găsiți 3 modalități de prevenire a conflictelor.”

5. Pălăria verde (CREATIVII)

„Imaginați-vă un alt final al întâmplării, prin care personajele să devină buni prieteni. Ce pedepse propuneți pentru agresori?”

6. Pălăria albastră (CLARIFICATORII)

„Pe baza informațiilor primite de la „informatori”, încadrați fapta prezentată: *bullying* sau *conflict* . Care sunt „actorii” și ce roluri „joacă”?

IV. Asigurarea feedback-ului

Fiecare tip de gândire determină un anumit tip de comportament, fapt pentru care am asociat fiecărei „pălării” trăsăturile de personalitate (comportamentale), care rezultă din aceasta.

PĂLĂRIA ALBĂ

- nu am opinii, sunt neutru atunci când e vorba despre un conflict;
- nu intervin, sunt un martor pasiv atunci când e vorba despre un conflict;

PĂLĂRIA ROȘIE

- empatizez cu victima unei agresiuni;
- trăiesc sentimente puternice atunci când citesc sau ascult povești despre copii, victime ale violenței, sau atunci când văd astfel de imagini;

PĂLĂRIA NEAGRĂ

- îmi face plăcere să agrez copii;
- privesc cu interes filmele de acțiune, îmi plac scenele violente;
- practic jocuri online cu violență;
- folosesc deseori un limbaj vulgar, jignitor, la adresa colegilor mei;

PĂLĂRIA GALBENĂ

- sunt o persoană optimistă, găsesc cu ușurință soluții la problemele mele și ale celor din jurul meu;

- întotdeauna văd partea „luminată”, pozitivă a lucrurilor;

PĂLĂRIA VERDE

- sunt o persoană cu o imaginație bogată, creativă, inovativă, veselă și jucăușă;
- iubesc natura, jocurile în aer liber;

PĂLĂRIA ALBASTRĂ

- sunt o persoană organizată, îmi planific cu atenție timpul;
- timpul de joacă este limitat; îmi aleg cu atenție prietenii;

Fiecare elev își va nota numele pe un postit și îl va lipi pe planșa cu pălăria care corespunde cel mai bine profilului său psihologic sau tipului de comportament.

Ca o **concluzie**, se vor evidenția acele echipe care au tratat cu seriozitate sarcinile de lucru, iar în alegerea „pălăriilor” au dat dovadă de sinceritate, de autocunoaștere, de implicare și dorință de a elimina acele comportamente neadecvate.

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE ÎN GRĂDINIȚA STEP BY STEP

Prof. inv. preșc. Mureșan Doina Maria, Grădinița P.P. Step by Step nr. 12 Alba Iulia

Prof. inv. preșc. Roff Nicoleta Maria, Grădinița P.P. Step by Step nr. 12 Alba Iulia

Cooperarea este o formă de interacțiune superioară în cadrul învățării, care include colaborarea. Învățarea prin colaborare este o metodă de predare și învățare în care preșcolarii lucrează împreună, uneori în perechi, alteori în grupuri mici, pentru a rezolva una și aceeași problemă sau pentru a explora o temă nouă. Colaborarea se axează pe sarcini iar cooperarea pe procesul de realizare a sarcinii. Activitățile desfășurate în colaborare oferă beneficii multiple copiilor, inclusiv faptul că îi mențin activi și le dezvoltă abilitățile sociale. La nivel preșcolar

învățarea prin colaborare are loc atunci când copiii construiesc împreună ceva, joacă o scenetă, scriu o povestire sau desenează ceva împreună. Pentru ca învățarea prin colaborare să se producă, copiii au nevoie de contribuțiile tuturor celor din grup pentru a realiza un produs final.

Exemple de activități care scot în evidență elementele caracteristice cooperării în cadrul activităților desfășurate la centrele de interes:

ALFABETIZARE - „Grupează literele în funcție de liniile din care sunt formate” – La tabla magnetică pe care este desenată diagrama Venn, copiii au avut de extras, pe rând, dintr-un săculeț litere și, în funcție de liniile din care sunt formate să le așeze într-unul din cercuri, astfel: în cercul de culoare roșie, literele care au linii drepte; în cercul de culoare albastră, litere care au linii curbe; la intersecția celor două cercuri, litere care au și linii drepte și linii curbe. Prin această activitate am urmărit atât familiarizarea copiilor cu semnele grafice și gruparea obiectelor după anumite criterii, cât și formarea unor deprinderi de a-și aștepta rândul și de a-și oferi ajutorul la nevoie.

„Și noi știm să citim povești” – Copiii au avut de ales din bibliotecă o carte preferată pe care să o citească colegilor din grup. Prin această activitate am urmărit formarea unor deprinderi de lucru cu cartea și dezvoltarea limbajului, cât și dezvoltarea unor aptitudini oratorice și a încrederii în sine.

ȘTIINȚĂ - „Mica sămânță” – la activitățile de știință din cadrul proiectului tematic „Mica sămânță” un grup de copiii au observat diferite semințe și procesul de germinare, alt grup au avut de sortat semințe în funcție de tipul lor, iar alt grup de sortat semințele comestibile de cele necomestibile. La sfârșit grupurile au prezentat ce au descoperit. Prin această activitate am urmărit să se asculte unii pe ceilalți, să învețe unii de la ceilalți și să își aleagă un lider care să prezinte ceea ce au aflat pe parcursul activității.

În cadrul experimentelor în care intervenția educatoarei nu este necesară cum ar fi „Învățăm despre dinți” copiii au avut de așezat ouă în borcane, de turnat peste ele diferite lichide și de etichetat borcanele în funcție de lichidul din ele (apă, suc de portocale, oțet, suc acidulat, lapte). Copiii au învățat despre efectele pe care le are consumul diferitelor băuturi asupra dinților, dar au învățat să își împartă roluri și sarcini și să își asume responsabilități: oul trebuie așezat cu grijă în borcane, lichidele trebuie turnate cu atenție astfel încât să nu curgă pe jos și să acopere oul, borcanele trebuie etichetate în funcție de lichidul din ele.

În cadrul activităților matematice „Numără și potrivește” copiii au lucrat în perechi de câte doi și au avut de așezat pe o foaie atâtea semințe cât arăta cifra. Astfel copiii au avut șansa să își consolideze cunoștințele matematice referitoare la numărul cât și să facă comparația între ce știu ei și colegii lor și să se autoevalueze. De asemenea ei au învățat să ceară și să ofere ajutor colegilor

atunci
când
au avut
nevoie.
JOC

MANIPULATIV - Pentru jocul „Grupează după culoare” copiii au primit jetoane cu fructe și legume. În funcție de culoarea lor trebuiau să le sorteze și să le prindă cu ajutorul clemelor de rufe pe sfori colorate. Astfel ei au șansa să învețe unii de la ceilalți. În jocul manipulativ „Cine prinde mai mulți pești”, jucându-se în echipe de câte doi, copiii și-au exersat îndemânarea prin „pescuirea” peștilor cu ajutorul unor undițe cu magnet. La sfârșit numărau peștii și câștiga echipa care avea mai mulți pești, astfel au avut șansa să învețe să câștige sau după caz, să piardă.

JOCURI CU LUMINI ȘI UMBRE - Ca materiale puse la dispoziția copiilor în activitatea „Povestea dinozaurilor” au siluete- dinozauri și o veioză. În grup copiii trebuiau să creeze o poveste despre dinozauri în care fiecare avea un rol. Prin această activitate au fost antrenați și cei mai timizi copii au aflat că au nevoie unii de ceilalți pentru a duce o sarcină la sfârșit.

fost
și
bun

JOCURI DE CONSTRUCȚII - La centrul construcții se pot folosi diferite materiale: cuburi din lemn, din plastic, lego, geomag, figuri geometrice, cutii, pietre, etc, iar temele pot fi diferite, însă pentru a dezvolta abilități de cooperare și comunicare, sarcina trebuie să fie comună. În activitatea „Construim barca” copiii au avut la dispoziție cutii carton, bețe, benzi adezive, lipici, pentru a construi o barcă. În acest joc ei au învățat să facă presupuneri, să asculte părerea celorlalți și să negocieze unii cu ceilalți.

de

ARTĂ - La centrul artă se pot realiza picturi și colaje pe spații mari, de exemplu: „Frunze de toamnă”, „Corpul meu”, „Grădina cu flori”, „Copacul toamnei”, etc.

În activitatea „Anotimpurile”, pe coli mari, colorate, copii trebuiau să realizeze tablouri a celor patru anotimpuri din materiale reciclabile. Împreună au luat decizii și s-au hotărât ce vor să facă, și-au ales materialele puse pe o masă în clasă și au realizat colajele. Ei și-au stabilit sarcini de lucru, au învățat să își stabilească pașii de lucru, au învățat să își împărtășească ideile și să le asculte pe a celorlalți și au făcut negocieri.

JOC DE ROL - La jocul de rol, prin activități ca: „La fermă”, „Elefantul cel înțelept”, „Pe stradă”, prin folosirea diferitelor materiale, preșcolarii au avut ocazia să se transpună în diferite roluri, să își împartă rolurile, să îi accepte pe ceilalți, și să își gestioneze conflictele.

Deoarece jocul este activitatea fundamentală a copilului, spațiul în care acesta trăiește devine eficient dezvoltării când îi oferă oportunități de învățare prin joc, iar când este ales din motivație intrinsecă, copilul acționează în sensul propriilor cerințe de dezvoltare. Amenajarea spațiului educațional în zone ludice corespunde nevoilor și cerințelor de dezvoltare a preșcolarului. Prin activitățile pe grupuri mici se dezvoltă relații interpersonale mai bune: relații colegiale, de solidaritate, de grijă și devotament, de sprijin reciproc, indiferent de centrul în care are loc activitatea. Sectorizarea în arii diferite facilitează dezvoltarea socială a copiilor prin cooperarea și colaborarea între copii și între copii și educatoare.

Bibliografie:

- ✓ Învățământul preșcolar în mileniul III, nr 23-24, ed. Reprograph, 2016.
- ✓ Ecaterina Vrășmaș, „Educația timpurie” Ed. Arlequin, București, 2014.
- ✓ Curriculum pentru educație timpurie, 2019

MAGIA CRĂCIUNULUI

Înv. Gligor Dana – Școala Gimnazială Cîmpeni

Iarna este sobră, plină de privațiuni și primejdioasă, dar spectaculoasele ei sărbători o transformă în cel mai vesel și frumos anotimp.

Perioada sărbătorilor de iarnă reprezintă un moment cu totul și cu totul special. Ele ne opresc pentru o clipă din curgerea ireversibilă a timpului și ne introduce într-un timp mistic. După cum spunea Mircea Eliade, „sărbătoarea este un timp diferit calitativ, timpul sărbătorii fiind un timp circular (repetitiv), spre deosebire de timpul profane, care este linear (reversibil)” și ne introduce în lumea unor personaje care au îndeplinit un rol în istoria omenirii și a lumii.

Crăciunul – atmosferă magică, tradiții păstrate cu sfințenie, becuțe, globuri, vitrine, râsete zglobii, frânturi de colinde înveșmântate în mantia de gala a iernii.

Crăciunul este zi de sărbătoare pentru tot creștinul, zi în care Domnul Iisus Hristos s-a născut în peștera rece și întunecoasă, singura lui lumină fiind aceea a stelei care a vestit nașterea.

Aici, în Țara Moșilor, mai ales în inima ei – Cîmpeni, sărbătorile, datinile și obiceiurile și-au păstrat întreaga lor autenticitate. Cu toții știm numeroase colinde care, din moși strămoși s-au păstrat la fel de frumoase și care încălzesc sufletele oamenilor și le aduc din nou zâmbetul pe buze. Ele vestesc Nașterea Domnului fiind purtate din ușă în ușă de neobosiții colindători. Pe lângă aceștia, această sărbătoare este vestită și de către „Crai”, care prezintă sub formă de teatru episodul vestirii Nașterii Domnului, de către magi.

Cu siguranță că aceste frumoase obiceiuri se regăsesc și în alte zone ale țării și totodată sunt cunoscute și o seamă de datini, practici, superstiții, ziceri, sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine. Dintre acestea, care exprimă înțelepciunea populară, realul sau fantasticul, esențe ale bogăției noastre spirituale specifice diferitelor zone ale țării.

Bradul de Crăciun vine ca o bucurie în case, în viața copiilor în special, în viața comunității.

La fel ca și în marile orașe de la noi în țară și din străinătate, în „Capitala Țării Moșilor” au avut loc „Târgul de Crăciun”, evenimente specific sărbătorilor de iarnă, desfășurate într-un decor hibernal autentic, cu zăpadă. Târgul a fost organizat printr-un parteneriat încheiat între Primăria Cîmpeni cu Școala Gimnazială Cîmpeni, Colegiul Național „Avram Iancu” și Liceul Tehnologic Silvic, tocmai pentru a aduce bucurie în prag de sărbătoare atât copiilor, cât și tuturor cetățenilor din

localitate sau din zonele apropiate, în scop caritabil, acolo unde elevii de la școlile participante au expus spre vânzare produse alimentare și diferite obiecte realizate de ei, iar banii adunați cu această ocazie au fost redirecționați către cei care aveau nevoie. Copiii au așteptat să-l întâmpine pe Moș Crăciun după colindele tradiționale românești fredonate de aceștia.

Cel mai emoționant moment a fost sosirea lui Moș Crăciun într-o caleașcă trasă de cai încărcat cu daruri pentru copii, care a urcat pe scenă și, după ce a ascultat câteva colinde, a premiat cele mai frumoase scrisori pe care le-a primit de la copii, a plecat să împartă daruri.

Multitudinea de datini, obiceiuri chiar și superstiții strămoșești legate de sărbătoarea Nașterii Domnului demonstrează frumusețea, complexitatea și magia acestei sărbători atât de iubită în întreaga lume.

BIBLIOGRAFIE:

Ștefania Antonovici, Cornelia Jalba, Mihaela Mitroi, **Obiceiuri și tradiții de Crăciun**, Editura Aramis, București

PROIECT ACTIVITATE MONODISCIPLINARĂ (DOS)

Prof. învă. preșcolar Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina, GPP Nr 8 Alba Iulia

DATA: 26.10.2021

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu program prelungit nr. 8, Alba Iulia

NIVELUL: I

GRUPA: mică „Florilor”

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Hondola Liliana Dorina/ Potinteu Elena-Cristina

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Când, cum și de ce se întâmplă?

TEMĂ PROIECTULUI: ÎN LUMEA ANIMALELOR

TEMA SĂPTĂMÂNII: *Animale din ogradă (animale domestice)*

ACTIVITATE MONODISCIPLINARĂ- (DOS)-Oaia- lipire

FORME DE ORGANIZARE: frontal.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- formarea deprinderii motrice prin perceperea conturului formelor și obiectelor și cultivarea capacității de a reda aceste forme în diferite modalități, cultivarea spiritului de hărnicie, curaj, perseverență, dezvoltarea imaginației, a gândirii, a simțului estetic, cultivarea spiritului critic și autocritic.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare
- B.1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
- C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE:

- A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
- B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice
- C. 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- C. 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative

OBIECTIVE:

- O1: să denumească ustensilele de lucru puse la dispoziția lor;
- O2: să lipească vata în interiorul spațiului desenat;
- O3: să-și dezvolte încrederea în forțele proprii

STRATEGII DIDACTICE:**a. Resurse procedurale:**

- Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, munca independentă, turul galeriei;
- Forme de organizare: frontal, individual;

b. Resurse materiale: planșa model, vată, lipici, foaie A4, șervețele umede;**c. Resurse temporale:** 10-15 minute;**BIBLIOGRAFIE**

- Curriculum pentru educație timpurie (3-6/7) 2019;
- Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământ preșcolar, nivel 5-7 ani;
- Aplicațiile noului curriculum pentru învățământ preșcolar

Desfășurarea activității

Nr. crt.	Secvențele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare
			Metode și procedee	Materiale didactice	
1.	Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității (aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic)			
2.	Captarea atenției	Se realizează cu ajutorul unei scrisori pe care am primit-o de la un cioban care ne cere ajutorul.	Conversația		

		Dragi copii, <i>Vă scriu această scurtă scrisoare deoarece am auzit că știți foarte multe lucruri despre animalele domestice. Eu sunt un ciobănaș care iubește și are grijă de oile de la stână, dar sunt tare, tare supărat.... Oițele mele au plecat de la stână... Știți voi ceva despre ele? Dacă nici voi nu știți atunci vă rog să mă ajutați, pentru că vouă vă plac tare mult activitățile practice propun să realizați fiecare câte o oiță pentru ca ea să se poată întoarce la stână. Ce ziceți, sunteți de acord? Mă ajutați?</i> <i>Dacă da, atunci vă propun o activitate simplă cu tema „Oița”, mai multe detalii o să primiți de la doamna voastră educatoare.</i> <i>Vă mulțumesc și vă doresc spor la treabă!</i>			
--	--	--	--	--	--

		<i>Cu drag, ciobănașul!</i>			
3.	Anunțarea scopului și a obiectivelor	Astăzi îl vom ajuta pe ciobănaș să își găsească oile rătăcite(să se întoarcă la stână). Dacă o să fiți atenți și o să lucrați cu grijă la această activitate, reușiți să-I faceți o bucurie ciobănașului.	Explicația Conversația		
4.	Dirijarea învățării	a) Distribuirea materialului Copiii vor primi pe masă: foaia decupată cu oița, vată, lipici, șervețel umed. Intuirea materialelor Voi solicita un copil să denumească materialele de pe masă. b)Prezentarea și intuirea lucrării model Se discută lucrarea model, materialele folosite și tehnica de realizare. c)Explicația și demonstrația Copiilor li se prezintă etapele de lucru: Pentru desfășurarea	Explicația Conversația Observația Demonstrația Explicația	Lucrarea model Planșa cu etapele Acuarele	Identificarea materialelor de lucru Reținerea etapelor de lucru

		acestei activități le voi explica copiilor modalitatea de lucru, pentru realizarea oiței. Vor avea grijă să lucreze curat, să ducă tema la bun sfârșit. Educatoarea realizează lucrarea din nou pentru exemplificare. d) Verificarea modului de înțelegere Se solicită un copil să explice etapele de lucru, urmărindu-se lucrarea model și planșa cu etapele de lucru. e) Realizarea lucrării Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor: <i>Închiderea și deschiderea pumnilor, mișcarea degetelelor, bătăi din palme, morișca.</i> Se urează “spor la treabă” și se începe lucrul. Activitatea copiilor este supravegheată îndeaproape, se dau explicații suplimentare și ajutorul necesar,	Conversația		
			Munca independentă		Dactilo-pictura

		acolo unde este nevoie.			
5.	Evaluarea lucrărilor	Se realizează o expoziție cu lucrările preșcolarilor, urmând ca ei să-și aprecieze munca prin turul galeriei.	Turul galeriei	Lucrările copiilor	Analiza lucrărilor
6.	Încheierea activității	Se fac aprecieri individuale și colective asupra desfășurării activității. Se vor primi recompensele.	Conversația	Recompensele	

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. învă. preșc. Rus Nicoleta Livia, G.P.P. Step by Step Nr 12 Alba Iulia

Prof. învă. preșc. Brătean Adriana, G.P.P. Step by Step Nr 12 Alba Iulia

GRUPA: mare „Mugurași”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Urmele animalelor pe glob”

SUBTEMA: „Animale marine”

TEMA ZILEI: „Prietenii peștișorului curcubeu”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL DE ACTIVITATE: predare-învățare online

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată „Povestea peștelui curcubeu” - DLC (educarea limbajului) + DOS (educație pentru societate)

MIJLOACE DE REALIZARE: povestirea educatoarei

TIPUL ACTIVITĂȚII: predare-învățare.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ✓ Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- ✓ Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- ✓ Autocontrol și expresivitate emoțională;
- ✓ Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✓ Ascultă povești și povestiri scurte, participă la jocuri/cântece/poezii însoțite, inițial, de gesturi (comunicare receptivă);
- ✓ Folosește intonații diferite, gesturi, limbajul corpului, structuri lingvistice/gramaticale simple pentru a transmite un mesaj (comunicare expresivă);

- ✓ Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, etc.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să asculte cu atenție conținutul poveștii;
- să demonstreze înțelegerea textului răspunzând la întrebări;
- să denumească personajele - viețuitoare marine întâlnite în poveste;
- să asocieze emoția trăită de personajele din poveste;
- să prezinte situații din experiența proprie, situații de viață similare cu cele ale Peștelui- curcubeu;

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația, povestirea, explicația, jocul, problematizarea, brainstorming, cubul.

Mijloace de învățământ: Peștele-curbueu, planșe cu imagini reprezentative din poveste, jucării cu personajele din poveste, cubul cu emoții, jetoane cu emoții

Forme de realizare: frontal, individual

Durata: 25-30 minute

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1. *** Curriculum pentru educația timpurie, M.E.C. 2019;
2. Grama Filoftea, Pletea Mioara Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura Didactică Publishing House, București, 2009;
3. Mihaela Păisi Lăzărescu, Liliana Ezechil, Laborator preșcolar, Ghid metodologic, București, 2002.

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare
		Metode si procedee	Mijloace didactice	Indicatori
1.Moment organizatoric	Se asigură condițiile necesare desfășurării a activității		Decor specific temei abordate	
2.Captarea atenției	După ce toți copiii s-au așezat pe scăunele, le prezintă personajul "Peștele curcubeu", urmând să ne salutăm folosind formule pe care le folosesc prietenii când se întâlnesc. După ce ne-am salutat, peștele curcubeu îi anunță pe copiii că vor face o călătorie în adâncul mării, unde vor observa și alți pești și vor petrece o zi frumoasă împreună.	Conversația introductivă Surpriza	Peștele curcubeu-jucărie plus	Atenția concentrată pe tot segmentul evenimentului didactic
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Îi anunț că povestea de azi se numește "Povestea peștelui	Conversația Explicația	Prezentare PPT cu povestea	Ascultă cu atenție tema și

	curcubeu” și că pe parcursul poveștii ei vor descoperi peripețiile peștișorului curcubeu, care sunt și restul personajelor din poveste, cum sunt acestea și ce emoții trăiesc.		”Pestelui curcubeu”	obiectivele
4.Prezentarea conținutului și dirijarea învățării	Voi anunța titlul poveștii: “Povestea peștelui curcubeu” și voi prezenta conținutul poveștii clar, coerent, cu un ton și o mimică adecvată. Pe parcursul povestirii, voi introduce pe rând personajele din poveste, pentru a le capta atenția. <u>Momentele povestirii:</u> 1. În largul mării trăia un pește deosebit față de alți pești. Era cel mai frumos dintre toți peștii oceanului, datorită solzilor lui strălucitori și multicolori care se asemănau cu culorile curcubeului. 2. Peștișorul-Curcubeu se mândrea cu solzii săi, spunând ca el este cel mai frumos pește din ocean; 3. peștele curcubeu refuză să se joace cu peștișorul albastru și cu peștii plăți deoarece nu-i place să se joace cu peștișori care arată ciudat. 4. Peștele curcubeu rămâne singur, fără prieteni. Toți peștii îl ocoleau 5. Peștișorul cere ajutorul steluței de mare care îl trimite la	Povestirea educatoarei Observația	PPT cu povestea	Ascultă cu atenție povestea Observarea comportamentelor Ascultarea activă

	caracatiță pentru a-l sfătui ce să facă. 6. Caracatița îl sfătuiește pe peștele curcubeu spunându-i: <i>cheia prieteniei constă în a împarți cu ceilalți din lucrurile tale și să accepți că ceilalți sunt diferiți față de tine iar diferența nu înseamnă că sunt mai răi sau mai buni ci că fiecare este frumos și bun în felul său.</i> 7. Peștișorul-Curcubeu pune în aplicare sfaturile primite și oferă solzi colorați peștișorilor cu care se joacă, făcându-și în acest fel mulți prieteni.			
5. Obținerea performanței	Repovestirea se va realiza cu ajutorul personajelor din poveste. Voi chema, pe rând câte un copil să repovestească povestea, folosindu-se de imaginile prezentate și apoi să găsească fiecărui personaj din poveste emoția corespunzătoare momentului din poveste. De exemplu: Peștele curcubeu era mândru/ bucuros de haina lui frumos sclipitoare. Copilul așează imaginea cu emoticonul care reprezintă bucuria lângă peștele curcubeu de pe planșă. Continuă să povestească alt copil povestea și când ajunge la următorul moment al poveștii și anume atunci când Peștele curcubeu	Explicația Repovestirea Problematizarea Conversația Braistorming	PPT poveste Siluate personaje	Aprecieri verbale colective Evaluarea orală Aplauze

	este furios când peștișorul albastru îi cere un solzișor din haina lui frumos sclipitoare. Copilul așează imaginea cu emoticonul care reprezintă furia lângă peștele curcubeu de pe planșă. Peștișorul albastru se simte speriat de comportamentul peștelui curcubeu. Toți peștii erau surprinși de comportamentul peștelui curcubeu și îi întorceau spatele când acesta înota în preajma lor. Peștele curcubeu era acum trist că nu mai îl admira niciun pește, se simțea cel mai singur pește din ocean. Acesta i s-a plâns stelei de mare dezvăluindu-și toată suferința. Steaua de mare s-a întristat și ea când a aflat situația peștelui curcubeu și l-a sfătuit să meargă la caracatița Octopus care cu siguranță îl poate ajuta. Caracatița a vorbit frumos cu peștele curcubeu, fiind bucuroasă că a venit peștele curcubeu la ea să îl sfătuiască. Când a auzit sfatul dat de caracatiță, peștele curcubeu a devenit furios. Nu era de acord să împarta solzii lui fumoși cu nimeni. Peștisorul albastru a încercat să fie prietenos cu peștele curcubeu și a			
--	--	--	--	--

	încercat din nou să îi ceară acestuia un solz sclipitor. Peștisorul albastru era foarte bucuros/ vesel atunci când a primit solzul sclipitor de la peștele curcubeu. Peștii care au venit să îi ceară și ei câte un solz sclipitor au rămas surprinși de comportamentul pestelui curcubeu, care le dăruia cu multă bucurie din solzii lui frumoși sclipitori.			
6. Asigurarea retenției, a transferului de cunoștințe	După ce observ că s-a însușit textul poveștii, trec mai departe la înțelegerea acestuia cu ajutorul „Cubului emoțiilor”. Haideți să îl ajutăm pe peștele curcubeu cu ajutorul acestui cb cu emoții, să înțeleagă care sunt emoțiile și cum putem să le exprimăm, să le mimăm. Rotesc cubul cu emoțiile, descriem emoția de pe cub, iar apoi toți copiii o vor mima. În felul acesta îl putem ajuta pe peștele curcubeu să își exteriorizeze emoțiile de fiecare dată.	Conversația	Exercițiul Asocierea	
7. Încheierea activității	În încheierea activității, voi face aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitatea copiilor.	Conversația de încheiere	Recompense	Aprecieri individuale și colective

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

Prof. Szilaghi Szekely Melinda, Școala Gimnazială Lopadea Nouă

Educația secolul XXI. depășește cu mult limitele curriculumului școlar. Școala, prin activitățile pe care le propune, nu poate satisface setea de investigare și creativitatea elevilor. Activitățile extrașcolare au rolul și locul bine stabilit în formarea personalității acestora și în pregătirea lor pentru viață. Extind lumea spirituală a elevilor, împlinesc setea lor de cunoaștere, creează stări de emoție profundă, îi ajută pe aceștia să-și formeze propriile convingeri, atitudini, comportamente, pot contribui la creșterea încrederii în sine, la creșterea spontaneității și a creativității. Activitățile extrașcolare aduc noul, îmbină utilul cu plăcutul. Se desfășoară în cadru informal, și oferă posibilitatea și elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să-și maximizeze potențialul intelectual.

Activitățile extracurriculare desfășurate pe parcursul anilor la Școala Gimnazială Lopadea Nouă au scopul de a continua și de a completa activitățile orelor de curs, prin dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară, valorificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Un alt scop al implementării acestor activități îl reprezintă creșterea prestigiului școlii.

Printre activitățile extrașcolare desfășurate în cadrul Școlii Gimnaziale Lopadea Nouă se numără: cercul de arte vizuale și abilități practice, cercul de dansuri și cântece populare, cercul de vioară, cercul de teatru, cercul cercetașilor, pregătiri la concursuri cu copiii talentați, excursii, drumeții și tabere, teatru de păpuși, activități organizate cu ocazia Zilei Pământului.

Obiectivul general activității îl reprezintă: afirmarea, cunoașterea și stimularea potențialului artistic al elevilor; însușirea și aplicarea tehnicilor noi de lucru; cunoașterea și combinarea materialelor vechi cu cele noi; dezvoltarea spiritului de lucru în grup în realizarea unei compoziții; dezvoltarea și stimularea expresivității și creativității copiilor; cultivarea sensibilității artistice a copiilor și elevilor; descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor plastice.

Din lucrările pregătite, periodic organizăm expoziții: de Crăciun, de Ziua Mamei și de Rusalii, ne înscriem la diferite concursuri: locale, județene, naționale, internaționale, colaborăm cu revistele pentru copii Szivarvany și Napsugar, unde apar lunar lucrările elevilor realizate la cercul de creație.

Cercul de dansuri și cântece populare și cercul de vioară au următoarele obiective: valorificarea tradițiilor și obiceiurilor naționale; cultivarea dragostei și respectului pentru tradițiile, obiceiurile și folclorul maghiar, receptarea frumosului din arta populară. Repetițiile se țin săptămânal. Elevii învață cântece și dansuri populare. Mediatizarea cercului se face prin spectacolele ținute de membri echipei de dansuri la Balul Strugurilor la căminul cultural din sat, de Crăciun, în 15. Martie, la turneul în satele maghiare din județul Alba, de Rusalii, la zilele satelor.

Activitatea cercului de teatru se materializează într-o operă de artă, pe care o numim spectacol și care este rezultatul unei munci de creație la care participă mai mulți factori: dramaturgul, actorul- elevii, regizorul- profesorii îndrumători și publicul- elevi, părinți, bunici.

Cadrele didactice organizează în fiecare anotimp drumeții în împrejurimile satului. Drumeția reprezintă o formă de activitate extracurriculară care face posibil contactul nemijlocit cu lumea vie, oferind prilejul elevilor de a efectua observații asupra obiectelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală. Cu ajutorul excursiei se pot transmite noi cunoștințe, se pot fixa și sistematiza cunoștințele dobândite la lecții, se realizează aplicații practice, se pot verifica diferite cunoștințe căpătate în școală sau în alte excursii sau vizite. Excursia și drumeția cultivă dorința de a călători,

de a cunoaște, de a ști cât mai mult, de a câștiga prin propriile forțe cunoștințe noi, de a se supune unui program de lucru în care activitatea intelectuală este împletită cu munca fizică.

Prin activitățile desfășurate în cadrul cercului de cercetași se urmărește educația pentru viață, completând educația primită la școală și în familie, dezvoltă autocunoaștere și dorința de a ști, de a explora și de a descoperi.

Pregătirile la concursuri își propun încurajarea elevilor în scopul participării la concursuri școlare, dezvoltarea imaginației și creativității, a lucrului în echipă și atingerea unui nivel de dezvoltare personală cât mai înalt, dovedind astfel că școlile din mediul rural pot atinge standarde ridicate în diverse domenii de activitate extrașcolară.

Cadrul didactic are numeroase posibilități în activitățile extrașcolare de a traduce în viață sarcinile procesului instructiv-educativ. Datorită faptului că este mai apropiat de elev decât în școală, reușește să-l cunoască mai bine în toate manifestările lui și, ca atare, să poată realiza mai fructuos și sarcinile educației morale.